

знання, як відомо, не звільняє від відповідальності. Слід зауважити, що штрафи за порушення порядку використання повітряного простору України складають для фізичних осіб від 60 до 500 неоподаткованих мінімумів, для юридичних осіб – від 5 до 8 тисяч неоподаткованих мінімумів. Ці кошти є вартими того, аби просто не порушувати встановлених правил, але з іншого боку, немає впевненості, чи надходять ці кошти до державного бюджету і чи спрацьовує на практиці механізм стягнення цих штрафів. На нашу думку, ці питання можуть бути адресованими лише до уповноважених органів, які можуть запропонувати шляхи вирішення ситуації, яка склалася. На жаль, факти свідчать про те, що, або ж поінформованість користувачів повітряного простору України про відповідальність за порушення не зростає, або ж не всі механізми все-таки спрацьовують, зважаючи на стрімке зростання кількості порушень. Так, цього року зареєстровано 28 порушень порядку використання повітряного простору України, тоді як за аналогічний період 2011 року їх було зафіксовано 21.

Література:

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України.– 2001.– № 25-26.– Ст. 131.
2. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України.– 2011.– № 48-49.– Ст. 536.
3. Про затвердження Положення про використання повітряного простору України: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002.– № 401. –[Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/401-2002-p/page>.

УДК 343.16: 351.814

Покас І.В.,
курсант,

факультет кримінальної міліції,
Луганський державний університет імені Є. О. Дідоренка, м. Луганськ
Науковий керівник: Калачова О.М., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ НА ПОВІТРЯНОМУ ТРАНСПОРТІ

Прокурорський нагляд – це здійснювана від імені держави діяльність спеціально уповноважених службових осіб – прокурорів по забезпеченню точного дотримання та правильного застосування законів

шляхом своєчасного виявлення та вживання заходів щодо усунення їх порушень, від кого б вони не виходили, та притягнення винних до відповідальності [1, с. 167]. Дана діяльність здійснюється прокурорами різних рівнів і компетенції.

Сьогодні в Україні органи прокуратури побудовано з урахуванням двох організаційних принципів: територіальності та спеціалізації. Поряд із територіальними органами в країні склалась і діє багатопрофільна мережа спеціалізованих прокуратур, яка, на думку М. Руденка, є розгалуженою [2, с. 3]. Спеціалізовані прокуратури взаємодіють з прокурорами районів, розташованими на території міста, з питань протидії злочинності та корупції з [3, п. 3.1].

На виконання положення пункту 3.1 Наказу Генерального прокурора України № 1гн від 26 грудня 2011 року "Про організацію роботи і управління в органах прокуратури України" [4] діє Наказ Генерального прокурора України № 3/3гн від 19 вересня 2005 року "Про сферу та особливості організації діяльності органів прокуратури на транспорті" (далі – Наказ № 3/3гн) [5].

Відповідно до Наказу № 3/3гн прокурорський нагляд за додержанням законів на повітряному транспорті має здійснюватися відносно спеціально уповноваженого органу виконавчої влади на авіаційному транспорті – Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації (пункт 2.1), підпорядкованих технологічних комплексів, виробничих управлінь, підприємств, установ, організацій повітряного транспорту (пункт 2.2) та юридичних і фізичних осіб, незалежно від форм власності, підпорядкованості та належності, які займаються експлуатацією шляхів сполучення повітряних суден (пункт 2.3).

При здійсненні нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство на повітряному транспорті прокурорам необхідно враховувати, що ними розслідується, відповідно до підслідності, злочини, вчинені на повітряних суднах; на аеродромах; працівниками повітряного транспорту, правоохоронних органів, іншими громадянами на об'єктах транспорту; службовими особами інших міністерств, відомств, підприємств, установ, організацій та громадянами, якщо злочини пов'язані з порушенням правил безпеки руху та експлуатації транспортних засобів повітряного транспорту.

При надходженні повідомлень про катастрофи, аварії, терористичні акти, вибухи, пожежі, умисні вбивства, вчинені при обтяжуючих обставинах і в умовах неочевидності, блокування транспортних комунікацій, захоплення транспортного підприємства, повітряного транспорту та

про інші події і злочини на повітряному транспорті, внаслідок яких заподіяно значну матеріальну шкоду, сталася загибель людей чи вони набули широкого громадського розголосу, транспортний прокурор зобов'язаний особисто виїжджати на місце події з метою належної організації його огляду та проведення першочергових слідчих дій [5, п. 6].

Повноваження прокурора під час провадження службового розслідування аварій та катастроф на об'єктах повітряного транспорту належно не врегульовані у законодавчих та відомчих нормативно-правових актів, проте впливають із діяльності прокурора щодо здійснення загального нагляду. Аналізуючи дане питання Б. П. Сірко слушно зауважує, що для вирішення завдань прокурора під час здійснення загального нагляду, а також з метою підвищення якості службового розслідування транспортному прокурору повинно забезпечуватись право безпосередньої участі у його провадженні. Крім того, підтримаємо точку зору автора про надання прокурору повноважень щодо керівництва проведенням службового розслідування з усіма організаційно-правовими наслідками, які з цього впливають [6, с. 105].

Таким чином, наглядова діяльність прокурора на повітряному транспорті, специфіка якої врегульована відомчими нормативно-правовими актами, потребує подальшого правового дослідження та унормування на законодавчому і відомчому рівні.

Література:

1. Судові та правоохоронні органи України : підручник / [М. Й. Курочка, О. І. Литвинчук, Р. І. Мельник, Л. В. Карабут]; МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ імені Е. О. Дідоренка.– Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011.– 268 с.
2. Руденко М. Чи потрібні спец прокуратури? / Микола Руденко // Дзеркало тижня.– № 31 (304).– 5-11 серпня 2000.– С. 3.
3. Наказ Генерального прокурора № 1/2гн від 11 липня 2012 року "Про особливості організації роботи прокуратур міст з районним поділом" // Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua/ua/gl>.
4. Наказ Генерального прокурора України № 1гн від 26 грудня 2011 року "Про організацію роботи і управління в органах прокуратури України" (Із змінами, внесеними наказами Генерального прокурора України від 05.04.12 № 1гн-1-1/2гн-3 та від 12.07.12 № 1гн-2) [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://www.gp.gov.ua/ua/gl>.
5. Наказ Генерального прокурора України № 3/3гн від 19 вересня 2005 року "Про сферу та особливості організації діяльності органів

прокуратури на транспорті" (Із змінами, внесеними наказами Генерального прокурора України від 18.03.11 № 1/2гн-1 та від 04.10.11 № 3/2/1гн) [Електронний ресурс] // Режим доступу :

<http://www.gp.gov.ua/ua/gl>.

6. Сірко Б. П. Участь транспортного прокурора у провадженні службового розслідування аварій та катастроф на об'єктах залізничного, повітряного та водного транспорту / Б. П. Сірко // Європейські перспективи.– 2010.– № 4.– С. 101 – 106.

УДК 341.226 (043.2)

Рощук М.В.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Боярська З.І., к.і.н., доцент

ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО ПОВІТРЯНОГО ПРАВА

Міжнародне повітряне право – це галузь міжнародного права, що представляє собою сукупність загальновизнаних і спеціальних принципів і норм, якими визначається правове становище повітряного простору і знаходження в ньому літальних апаратів, встановлюється режим використання цього простору для цілей цивільної авіації, регулюються відносини, що виникають між користувачами з приводу повітряних пересувань, пов'язаних з ними комерційних операцій і забезпечення безпеки польотів [1, с. 144].

Останні десятиліття ХХ – початок ХХІ століть ознаменувалися розвитком наукових, науково-прикладних і навчально-методичних розробок різних аспектів міжнародного повітряного права, що обумовлено науково-технічним розвитком в галузі авіації та його впливом на міжнародні відносини.

Оскільки дана тема є актуальною на сьогоднішньому етапі розвитку суспільних відносин, то визначення самого поняття міжнародне повітряне право не є винятком. У доктрині міжнародного права запропонована значна кількість визначень міжнародного повітряного права, що істотно відрізняються один від одного. Так, Мовчан А.П. визначає міжнародне повітряне право як галузь міжнародного права, що "представляє собою систему норм, які регулюють відносини між державами в зв'язку з використанням повітряного простору з метою здійснення міжнародних